

WAS
Jezus
GOD OF MENS?

door
G. A. BASHIR

Ahmadiyya Moslim Missie in Nederland

In naam van Allah:

WAS JEZUS GOD OF MENS?

Van het eerste begin af heeft God, telkens wanneer de mensen, Hem vergetend, iemand anders naast Hem aanbaden, Zijn gezanten tot hen gezonden, welke de opdracht hadden, door hun vermaan de mensen de weg te wijzen, terug naar het Vaderhuis. Toen dan ook de volgelingen van de jongste geopenbaarde Godsdienst (het Christendom) de leerstellingen van de stichter van die Godsdienst vergaten en hem, die was gekomen, om zijn Schepper te verheerlijken, op de troon van die Schepper plaatsten, hem ten onrechte en tegen zijn eigen bedoeling met Goddelijke waardigheid bekleedend, zond God de profeet Mohammed, teneinde de afgedwaalden weer op het rechte pad te brengen.

God openbaarde hem, dat Jezus Gods gezant was, nedergezonden, om de dwalenden te leiden. Als goede dienaar Gods placht hij Hem alleen te aanbidden. Wij lezen hierover in de Qoraan:

O volgelingen van het Boek, overschrijdt de grenzen in uw godsdienst niet en spreek geen leugens over God, maar spreek de waarheid. De Messias, de zoon van Maria is slechts Gods apostel, Zijn teken, dat Hij Maria mededeelde en geest van Hem; gelooft daarom in Allah en Zijn apostelen en zegt niet: **Drie**. Houdt op, het is beter voor u. **Allah is slechts één God**, het zij verre van Zijn glorie, dat Hij een zoon heeft: al wat in de hemelen en al wat op de aarde is behoort Hem en Allah is toereikend als Voogd. De Messias heeft in het geheel geen afkeer, Allah's dienaar te zijn, noch de engelen, die Hem nabij

zijn; en wie Zijn dienst versmaden en hoogmoedig zijn, hen zal Hij allen tot Zich verzamelen.
4 : 171—172

Voorwaar zij geloven niet, die zeggen: „God is Messias de Zoon van Maria”. Terwijl de Messias zeide: „O kinderen Israels dient God, mijn Heer en uw Heer, waarlijk, wie iets met God verenigt, hem heeft God het paradijs verboden en Zijn woning is het vuur en er zullen geen helpers zijn voor de overtreders”. 5 : 72

In deze verzen van de heilige Qoraan wordt duidelijk vermeld, dat Jezus Gods gezant was en niets meer. Hem als God aanbidden is overtreding van de goddelijke wetten. Alles, wat zich buiten God bevindt is Zijn schepsel, daarom heeft Hij geen zoon. Dat Jezus zijn Heer aanbad, bewijst, dat hij een oprechte dienaar Gods was. Het geloof in Jezus als God, steunt nergens op enige openbaring Gods, het is derhalve slechts een bedenksel van de mensen. Noch in het Oude, noch in het Nieuwe Testament is er een bewijsgrond voor te ontdekken. Een eeuwige en uiterst belangrijke waarheid als deze zou ook in vroegere openbaringen niet verhuld zijn gebleven. De Christelijke theologen hebben echter nimmer duidelijke en overtuigende openbaringen kunnen vinden, om hun geloof op te baseren, zowel waar het betreft het zoonschap van Jezus, als ook de drieëenheid en de Goddelijkheid van Jezus en de heilige geest.

In deze brochure zullen wij deze kwestie grondig en ernstig bestuderen en aantonen, dat de beweringen van de Qoraan worden bevestigd door de Bijbel en ook door het gezonde menselijke verstand.

Daar wij echter volkomen beseffen, dat het hier een teer punt betreft en een geloof, dat onze Christelijke

vrienden na aan het hart ligt, willen wij nadrukkelijk onder de aandacht brengen, dat het geen ogenblik ons voornemen is, iemands gevoelens te kwetsen. Eén ding kan echter door niemand worden ontkend. Het is duidelijk, dat één van ons zeker niet op het rechte pad is. Want van tweeën één: of de leer der drieënheden is juist en dan verkeren wij in dwaling, of deze leer is niet juist en dan bevinden zij, die haar belijden zich op een geheel verkeerd pad.

Daar wij nu de overtuiging hebben, dat wij onze meningen zowel met Goddelijke als met menselijke argumenten kunnen aantonen, juist te zijn, zou het strijden tegen elk gevoel van broederschap, onze mening niet onder de ogen van andersdenkenden te brengen, zodat zij zelf deze argumenten objectief kunnen toetsen. Ja, het nalaten hiervan komt ons voor, een grote zonde te zijn. Moge dus alles, wat hier volgt uit zuivere liefde ontspruiten en ons met elkander helpen, de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde te verheerlijken.

Nu gaan wij ertoe over, de kwestie te onderzoeken.

I. Bestaan er, volgens de Bijbel, andere Godheden naast de Vader?

a. Wanneer wij dan in de eerste plaats het Oude Testament met volle aandacht onder de loupe nemen, om te zien, of daar ergens wordt vermeld, dat naast God de Almachtige, Vader van alles en allen nog andere godheden bestaan, dan behoeven wij niet te aarzelen. Het Oude Testament legt er met klem de nadruk op, dat er één God is en niemand meer.

Wij lezen daaromtrent als volgt:

1. Hoor, Israël, de Here onze God is de enige Here. Deut. 6 : 4

2. U is het getoond, opdat gij weet, dat de Here alleen God is en niemand meer.

Deut. 4 : 35

3. Zo zult gij heden weten en ter harte nemen, dat de Here God is, boven in de hemel en onder op de aarde en niemand meer.

Deut. 4 : 39

4. Ziet nu, dat Ik alleen ben en geen God met Mij, Ik dood en maak levend. Deut. 32 : 39

5. Niemand is er gelijk God, o Jeschurun, Die op de hemel vaart en met Zijn hoogheid op de bovenste wolken.

Deut. 33 : 26

6. Ik ben de Here en niemand meer, buiten Mij is er geen God.

Opdat men wete, van de opgang der zon en van de ondergang, dat er buiten Mij niets is. Ik ben de Here en niemand meer.

Jes. 45 : 5 en 6

7. Gij alleen zijt God.

Ps. 86 : 10

8. Daarom zijt Gij groot, Here God, want er is niemand gelijk Gij en er is geen God, dan alleen Gij, naar alles, wat wij met onze oren hebben gehoord.

2 Sam. 7 : 22

9. Here er is niemand, gelijk Gij en er is geen God, behalve Gij, naar alles, wat wij met onze oren hebben gehoord.

1 Kron. 17 : 20

Al deze teksten laten, naar iedereen zal toestemmen, aan duidelijkheid **niets** te wensen over: er is één God en niemand is Hem gelijk. Indien er nu van een drie-eenheid sprake kan zijn, indien Jezus en de heilige Geest ook aanspraak hebben op goddelijkheid, met gelijke kracht en gelijk recht als God de Vader — is

die goden genaamd worden, hetzij in de hemel, hetzij op de aarde, . . . nochtans hebben wij maar één God, de Vader, uit Welke alle dingen zijn en wij tot Hem en maar één Here Jezus Christus. 1 Cor. 8 : 4—6

6. De zalige en alleen machtige Here, de Koning der koningen en Here der heren. Die **alleen onsterfelijkheid heeft** en een ontoegankelijk licht bewoont, Dewelke **geen mens heeft gezien**, noch zien kan, Welke zij eer en eeuwige kracht. 1 Timoth. 6 : 15
Exodus 33 : 20
7. Doch ik wil, dat gij weet, dat Christus het Hoofd is eens iegelijken mans en de man het hoofd der vrouw en God het hoofd van Christus. 1 Cor. 11 : 3
8. De **Zoon des mensen is gekomen**, etende en drinkende en zij zeggen: „Zietdaar een mens, die een vraat en een wijnzuiper is. Matth. 11 : 19
9. En Jezus zeide tot hem: „De vossen hebben holen en de vogelen des hemels hebben nesten, maar de Zoon des mensen heeft niet, waar hij het hoofd nederlegge. Matth. 8 : 20
12 : 8
Marc. 2 : 28
10. Gij Israëlietische mannen, hoort deze woorden: Jezus de Nazerener, een man van God, onder ulieden betoond door krachten en wonderen en tekenen, die God door hem heeft gedaan in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet. Hand. 2 : 22

11. Doch niet gelijk de misdaad, alzo is ook de genadegift, want indien door de misdaad van enen velen zijn gestorven, zo is veel meer de genade Gods en de gave door de genade, die daar is van een mens, Jezus Christus overvloedig geweest over velen. Rom. 5 : 15
12. Want er is één God en er is ook een Middelaar Gods en der mensen, de mens Jezus Christus. 1 Tim. 2 : 15

Ondubbelzinnig tonen deze verzen van het Nieuwe Testament aan, dat Jezus zeker een gezant Gods was, maar even zeker een mens en geen deel van een denkbeeldige drieëenheid. Ook buiten deze verzen vinden wij geen uitspraak van Jezus zelf, die op een andere mogelijkheid wijzen. En, zoals wij reeds zeiden: wie kon zich met groter autoriteit hierover uitlaten, dan hijzelf? Wel gebruikte hij vaak zinnebeeldige taal, zoals alle profeten en geestelijk hoogstaande personen dikwijls doen, maar slechts degenen, die geen kennis hebben van zulke dingen, nemen deze letterlijk aan, volkomen tegen de bedoeling in van hem, die de woorden bezigde. Zelfs gebeurt dit heel vaak met opzet van de kant der tegenstanders, zoals de Joden dat ten opzichte van Jezus deden. Hij wijst dan verontwaardigd hun aantijging van godslastering af (Joh. 10 : 33 vv.). Maar doen niet de zogenaamde volgelingen van Christus hetzelfde, hem toedichtend, dat hij zichzelf God verklaarde te zijn? Daarom zegt de heilige Qoraan, dat Jezus op de Dag des Oordeels zal zeggen: „Ik had de mensen niet geleerd, mij en mijn moeder te aanbidden, maar zolang ik onder hen was, was ik getuige over hen, en toen Gij me deed sterven, waart Gij bewaker over hen, en Gij zijt bewaker over alle dingen. Indien Gij hen bestraft, zijn zij Uw dienaren en als Gij hen ver-

geeft, dan zijt Gij Almachtig-Alwijs." 5 : 126 tot einde.

II. Bestaat er drieëenheid Gods?

De Christelijke theologen verklaren, dat zij ook in de eenheid Gods geloven en dat zij stellig geen polytheïsme leren en voorstaan. Het Christendom immers leert, dat God Eén is, ofschoon er drie personen zijn, welke deze Godheid deelachtig zijn.

Deze gedachte is bij het Christendom zo ingeworteld, dat men met deze verklaring meestal bevredigd is, zonder er verder over na te denken, of ze te toetsen. Wij willen dit punt eens analisieren en aan onze vrienden de vraag voorleggen, hoe het mogelijk kan zijn, dat er, drie personen zijnde, toch maar één God is.

a. Als er drie personen zijn en deze drie zijn in godheid één, dan blijven het toch drie personen. Ook degenen, die in veelgodendom geloven, beweren, dat hun goden in godheid één zijn. Wanneer wij geloven, dat er drie goddelijke personen zijn, welke echter één goddelijke natuur hebben, dan geloven wij **in wezen** volstrekt niets anders, dan zij, die aan meer goden geloven. Er worden ook verschillende uitwerkingen aan de drie personen van de eenheid Gods toegeschreven. Eén is meer bijzonder de Almachtige, de andere de Alwijze en de derde de Liefde. De Eén komt voort uit de Ander. Door de bijzondere toewijzing van eigenschappen onderscheiden zich derhalve de drie personen van elkander en dit onderscheid duidt er eens te meer op, dat zij niet één en dezelfde zijn. Voortkomen uit een ander sluit ook uit, dat deze beiden één zijn. Men kan dus alleen zeggen, dat deze drie personen samen één godheid vormen.

b. Maar nu rijst de vraag: **Zijn deze drie personen afzonderlijk volmaakt, of niet?**

Is dit inderdaad het geval, dan sluit dit de mogelijkheid uit, dat deze drie samen één zijn. Ieder onzer weet, dat twee of drie volmaakte dingen samen meer zijn dan één. Bovendien waren er, wanneer ieder der drie personen volmaakt was, twee beslist overbodig. Want één volmaakt persoon was genoeg geweest, om het heelal te scheppen en te onderhouden. Wij moeten dan aannemen, dat er meer dan één heelal zou bestaan, want een volmaakte oorzaak eist een gevolg.

In dit geval moeten er, behalve dit heelal nog andere bestaan, geschapen door de beide andere personen, maar dat zou dan toch uit de openbaringen en uit de wetenschappelijke onderzoeken hebben moeten blijken.

Mocht dit echter niet zo zijn, dan zouden de beide andere personen als onvolmaakt beschouwd moeten worden en een onvolmaakte kan onze God niet zijn.

Vormen de drie personen tezamen een volmaakte godheid, doch doen zij dit niet ieder afzonderlijk, dan staat de vraag open: hoe moet men deze personen afzonderlijk als godheid voorstellen? Bovendien zijn zij dan ieder voor zich onvolmaakt, zodat geen hunner afzonderlijk God kan zijn.

Wat bracht ons in deze moeilijkheden? Waren zij nodig? Neen, zeker niet. Hadden wij het Nieuwe Testament met heldere en rustige geest en volledige toewijding bestudeerd, hadden wij een oog gehad voor de **figuurlijke** taal, dan was deze gehele impasse vermeden.

c. Laat toch niemand zeggen:

„Dit is een heilig geheim, dat wij niet kunnen en mogen naderen. Het is geen kwestie van kennis, maar van geloof.”

Dit baat niet, het schaaft slechts, zoals wij later nog zullen aantonen.

Bovendien rijst de vraag: Hoe is men dan in het begin aan deze leerstellingen gekomen. Eenmaal moet er dan toch iemand geweest zijn, die ze met zijn verstand benaderde. Klakkeloos kan men zulke dingen toch niet aannemen. En uit de openbaringen van de bijbel was geen dergelijke conclusie te trekken. Wij vinden integendeel verschillende teksten, die bewijzen, dat de drieëenheid Gods, zoals die door de Christelijke kerk wordt gepredikt, onjuist is. Wij citeren er enkele van:

Jezus zegt, dat hij alles wat hij bezat aan God de Vader te danken heeft. Wij lezen als volgt:

Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelf, also heeft Hij ook de zoon gegeven leven te hebben in zichzelf. Joh. 5 : 26

De zoon kan niets van zichzelf doen.

Joh. 5 : 19

Het zitten aan mijn rechter en mijn linkerhand staat bij mij niet te geven. Matth. 20 : 23

Mijn Vader is groter, dan ik. Joh. 14 : 28

Uit deze en dergelijke verzen blijkt, dat wanneer Jezus deel uitmaakte van een goddelijk drieëenheid, hij nooit de evengelijke was van de Vader. De Gever en de nemende, de Levende en die leven ontvangt, Die macht geeft en die macht krijgt — zij zijn nimmer gelijk. Hoe wil men dan tot een gelijkheid der drie personen komen?

Kan men de verschillende moeilijkheden oplossen, door te zeggen, dat Jezus twee naturen had, zodat verschillende uitingen, welke hier werden vermeld op zijn menselijke natuur sloegen?

Maar dan moeten wij toch vragen: Wie heeft dat gezegd? Heeft Jezus zelf dit ooit beweerd? Hoe is men tot deze gedachte gekomen?

Bovendien vragen wij ons af: „Wie was vlees gewor-

den: God of mens? Indien het God was, dan is dus God steeds in het lichaam aanwezig, want God was vlees geworden en dus niet alleen maar geest. Of men zou kunnen beweren, dat hij de vermelde uitlatingen zo maar had gezegd, maar dit is volkomen in strijd met waarheidslievendheid en noch met de figuur van Jezus als profeet, noch met zijn mogelijke godheid in overeenstemming.

Werd echter de mens vlees, dan is dit ten eerste niets bijzonders, zodat de zin: „Hij is vlees geworden” geen betekenis meer heeft, maar bovendien werd er een mens gekruisigd en dit zou als offer onvoldoende zijn.

Kwam hij uit liefde in de wereld, werd hij uit liefde vlees, dan moest hij dus alles beleven en alles meemaken. Maar dan bestond er weer groot verschil tussen hem en de Vader. Moet men dan niet denken, dat Jezus in dit geval een andere God was, dan God de Vader?

d. Tijdens zijn verblijf op aarde, gebonden aan de materie, kon het niet anders, of de tweede persoon moest goddelijke eigenschappen hebben verloren. Want enkele daarvan zijn volmaaktheid en onbeperktheid. De aarde echter, waarop hij gedurende zijn levenstijd vertoefde, de baarmoeder, waarin hij vlees werd, zijn begrensde voorwerpen. Daarom moest zijn eigenschap van onbeperktheid, zij het tijdelijk, verloren zijn gegaan.

Zijn echter deze eigenschappen Gods aan veranderingen onderhevig, dan zijn ze dus niet eeuwig, want alles, wat verandert is tijdelijk en niet eeuwig. Maar hij, die veranderlijke, dus tijdelijke eigenschappen bezit is ook zelf veranderlijk en tijdelijk, doch niet onveranderlijk en eeuwig. Hij kan derhalve geen godheid zijn.

Al deze dingen wijzen er steeds weer op, dat Jezus geen God, doch een mens was, zoals hij ook van zich-

zelf verklaarde:

e. Jezus is onderhevig aan menselijke zwakheden. Hij wordt veertig dagen lang door de duivel verzocht in de woestijn. (Hebr. 4 : 15)

Maar wij lezen in Jac. 1 : 13:

God kan niet verzocht worden door het kwade en Hijzelf verzoekt niemand.

Dus Hij was geen God, anders kon hij volgens de bovenaangehaalde tekst niet door de duivel worden verzocht.

f. Was Jezus alwetend?

Hij vervloekte in toorn een vijgeboom, waarvan hij vruchten verwachtte, **hoewel het niet in de tijd der vruchten was.** Zo hij dit niet wist, was hij dus niet alwetend en zo hij dit wel wist was zijn toorn onrechtvaardig en de straf buiten verhouding, want hij deed de boom verdorren.

„Doch van die dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, noch de zoon, dan de Vader alleen.”

Marc. 13 : 22

Matth. 23 : 36

Dus was hij niet Al-wetend en hij die niet alwetend is, kan niet God wezen. Daarom was Jezus geen God. Men kan zich niet voorstellen, dat iemand niettegenstaande al deze bewijsgronden, kan voortgaan, hem toe te dichten wat hij niet was, noch wilde zijn, of beweerde te zijn, en dat er drie personen zijn, deelachtig aan de Godheid. Verre verheven is onze Heer, dat iemand Hem gelijk zij. Hij is alleen, de Almachtige, Schepper der hemelen en aarde en alles, wat buiten Hem bestaat, gehoorzaamt Hem, willens of onwillens.

Mijne vrienden, God zond in Zijn barmhartigheid wederom een profeet en een gezant (Hazrat Ahmad van Quadian, Indië 1835—1908), om de mensheid tot Hem

te leiden. Hij roept ook u en heeft degenen, die in de godheid van Jezus geloven gewaarschuwd en wel met de volgende woorden:

„Voorwaar, voorwaar, ik zeg u, dat Jezus zelf tegen u zal getuigen voor het aangezicht des Vaders en u zal verloochenen, want altijd predikte hij, dat gij de Vader boven alle dingen lief zult hebben.

Hij leerde immers, dat God alleen de kennis van het ongeziene heeft, dat alleen Hij macht heeft, dat alle tekenen bij Hem zijn, dat alleen Hij zal oordelen, dat alleen Hij de Meester is en dat alleen Hij kan geven.

Maar gij hebt zijn woorden verworpen en, beweerende, hem lief te hebben, handelt gij als zijn vijanden en, u noemende zijn discipelen, hebt gij zijn levenswerk vernietigd en toch verheugt gij u. dat hij, komende, u zal belonen. Gij misleide lieden, hij zal u niet belonen, maar uw schuld aantonen.

Zie, ik ben gekomen in zijn naam, om u de fout van uw weg te wijzen en u te waarschuwen voor de dag, waarop de hemelen zullen worden geschild en de aarde zal beven.”

Waarom moet men naar deze woorden niet luisteren? Denkt eens even na, misschien komt ge tot het beseft, wat ge zult antwoorden, ten dage des Oordeels, als God u ter verantwoording zal roepen:

„Waarom hebt gij Jezus en de Heilige Geest als goden aanbeden? Was dit op Mijn bevel? Heb Ik u niet het verstand als licht geschonken, ten einde dwaling van waarheid te onderscheiden?”

Geloof gij, dat gij u dan op anderen kunt beroepen? Dat het genoeg zal zijn, wanneer gij zegt: „Dit geloof

erfde ik van mijn ouders?" Dat ge u kunt verschuilen achter de geestelijke autoriteit van anderen?

Nee, stellig niet, want wij zijn vrij en God heeft ons allen de benodigde kracht gegeven, zodat een ieder verantwoordelijk is voor hetgeen hij doet en gelooft.

Al het bovenstaande is uit liefde en plichtsgevoel op papier gesteld. Nu ligt het aan u, erover te peinen en God leiding te vragen.

Moge God ons allen helpen en ons het rechte pad doen bewandelen.

Geloofd zijt Gij, onze Heer; leidt ons op de rechte weg.

AMEN

N.B. Vragen, welke naar aanleiding van het hier geschrevene oprijzen, zullen wij in het tweede deel behandelen. Daarom verzoeken wij onze vrienden, ons hun desbetreffende op- en aanmerkingen toe te zenden, waarvoor bij voorbaat onze hartelijke dank.